

למישרי צרה שלא במקום מצוה. וא"ת להנהו שינויי דלעיל דמזכירי קרא לערוה גופה מנא להו למישרי צרה שלא במקום מצוה וי"ל דנפקא להו מהיכא דנפקא ליה לרבי: **מאי** ולקחה בו'. מנינו למימר דמיימורא דה"ל דרשי' תרין ליקוחין דדרשינן צפ"צ

דקדושין (דף מה). ושלח ושלחה מלמד שהשליח עושה שליח אבל צוקונט' פי' דולקחה משמע דנפלו לו שתיס ואמר רחמנא ולקחה לאחת ולא לשתייהן וליכא להקשות לפירושו דלמא להא גופא אינטרין לכשנפלו לו שתי יבמות מצוה אחד שלא יבסם אלא אחת מנא ליה למידרש כל היכא דאכא תרין לקוחין כו' דהא דרשינן לה דהמולך (לקמן דף מד). מאת בית אחיו בית אחד הוא צונה ואינו צונה שתי בנים וא"ת ולמנא אתא קרא למימר שייבס הצרה ולא הערוה ולמ"ד ערוה (א) לא כריכא קרא ניחא:

כל היבא דאיכא תרין לקוחין בו'. וא"ת חייבי עשה נמי לימסרי לצרה דליכא למימר דאי צעי האי נסיב ואי צעי האי נסיב ועוד תימה דהשתא ליכא בצרת ערוה שתי וא"ת מיצעי חליצה כמו חייבי עשה דמרגינין להו מיצמתו צפרק שני (לקמן כ.) וי"ל דחייבי עשה דאימרונו לחליצה ואית צהו זיקה קנת הוו ככלל ולקחה וא"ת צרת ערוה ע"כ לא צעיא חליצה דאי צעיא הוי ככלל ולקחה ועוד ולקחה משמע לשון תפיסת קידושין הלכך חייבי עשה דמפסי צהו קדושין הוו ככלל ולקחה: **ב"מ** דשמגרשה

בגט ומחזירה. צפרק המולך (לקמן דף טז). אמרינן דליטריך דס"ד מצוה דרמנא רחמנא עליה עבדה השתא מיקום עליה צאיסור אשת אח ותימה דמשמע דליצאה שניה לא כריך קרא להמיר ואמאי והא מצוה דרמנא רחמנא עליה עבדה מצוה ראשונה דהא ציאה שניה לא דמיא חייבי לאוין כדאמר צפרק שני (לקמן כ.) וי"ל דציאה שניה לא כריכא קרא דסבבה הוא דלא אמר רחמנא יבא עליה לגרשה אחר ציאה ראשונה ומ"מ ציאה שניה לא דמיא חייבי לאוין דרשות היא וליכא עשה אלא ציאה ראשונה (א) ויבמה בע"ב ברחא. הכא משמע דמה"ל דריש לה ותימה דצפ"ק דקידושין (דף יד. וס) משמע דריש מה"ל ציאה גומר צה ואין כו' דפריך התם והא מיצעי ליה יבמה על כרחא א"כ לימא קרא יבסם וי"ל דהתם הכי "פריך א"כ דלציאה גומרת צה גרידא אתא נימנא קרא יבסם (א) וכענין זה יש לקמן צפרק אלמנה (דף סח. וס) א"כ

לימא קרא והיא צקדשים לא תאכל (דף טו) דרשינן מיצמה עדיין יצומין הראשונים עליה וא"ר יתח דדרשינן הוי תלתא דרשות מיבס ויבס ויבמה וכענין זה צריש האיש מוקדש (קדושין דף מה). דריש שלשה דרשות מושלחה שלח ושלח ושלחה: **אין** חייבין אלא ע"ב דבר שזדונו ברה. למעוטי חייבי צפ"ק דכריות (דף ט.) ולא צעדות כוכבים אלא על דבר שזדונו כרת למעוטי מגפך ושגגתו חטאת למעוטי דבר שאין בו מעשה: מה

מאי עמא. כלומר היכי מידרשא הימר מהכא: **צמקום עליה הוא.** דכתיב לצרוה (א) למיסק צרה ולא צמקום אחר: **אימא ערוה גופה שלא צמקום מצוה שפסרי.** מדכתיב עליה דקאי נמי אאחות אשה: **כל שצחייה.** אשתך לא תשא את אחותה: **פרי קראי כחיני.** מעיקרא כתיב לצרוה דמשמע לא היא ולא צרתה והדר כתיב צמקום מצוה דמשמע חדא הוא דאסירא: **צמקום מצוה שפיסן אסורין.** כדכתיב עליה דמשמע צמקום עליה: **ואיפוך אלא צמקום מצוה היא אסורה וצריה מוסרפ.** דהא עליה אלגלות ערוהה סמיך דמשמע חדא למדרש הכי צמקום עליה הוא דלא אסיר לן אלא חדא וקרא דלצרוה אשלא צמקום מצוה: **א"כ לא יאמר עליה.** דבלא עליה נמי כי קשו לן קראי אהדדי משנינן להו מסבבה הכי הימירא למצוה ואיסורא שלא צמקום מצוה הלכך עליה לחדושי אתא למדרשה אלצרוה ולמיסק צרה צמקום מצוה כערוה: **ממאי דהאי עליה לאיסורא.** אצרה ולא לערוה דלמא למישרי תרווייהו צמקום מצוה אתא והכי משמע ואשה אל אחותה לא תקח לצרוה לא היא ולא צרה ואם עליה דמקום מצוה היא אפי' צחייה יתקיים (כמו) יבמה יבא עליה (לקמן דף כח.) ג' אחין שנים מהם נשואין שמי אחיות או אשה וצמה ומתו ונפלו לפני השלישי הכי אלו חוללות ולא מתייבמו' לפי ששתייהן זקוקות לו מקדושי שני אחיו וזיקה הוי כקנת קדושין ואי מייבס חדא מנייהו קנסיב אחות זקוקתו צחייה וזקוקתו הויא כאשתו אבל חליצה צעיא דלא אליס למייהו כאחות אשה ממש להפטור בלא כלום ותניא צברימא רבי שמעון פטור צמתייהן מן החליצה ומן הייבוס וליף טעמא מלצרוה צעיה שגשעו צרות זו לזו כגון הכא דנעשו האחיות צרות זו לזו בזיקה לא יחא לך ליקוחין אפילו צחת מהן: **א"כ.** דהאי ולקחה לגופיה הוא דאתא נימנא קרא ולקח מאי ולקחה דמשמע דשמיס נפלו לו ממאיו ואמר רחמנא ולקחה לאחת ולא לשתייהן אי קרינא ולקחה בכל חדא מנייהו שריין כל חדא מנייהו ואי לא קרינן ולקחה בכל חדא מנייהו כגון שהאחת ערוה תרווייהו אסורין. וצרות צרותיהן נמי מהכא נפקא דמשנפלה לו צרת ערוה ממאיו הראשון ונדחית הערוה ממנו נאסרה עליו עולמית משום אשת אח וכשנתיבמה לאחיו השני ולו אשה אחרת ומת וצורה ונפלה לפני זה לא קרינא צה צו ששנאסרה עליו ולקחה הלכך תרווייהו אסורין וכן לעולם:

מלמד שמגרשה בגט ומחזירה. ואם רצה לגרשה מגרשה בגט ואינה כריכה חליצה: **ומחזירה.** אם רצה להחזיר ולא אמרינן מצוה רמנא רחמנא עליה ועבדה ומהשתא מיקום עליה צאיסור אשת אח. להכי כתיב ולקחה לו לאשה לכיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר: **צעל כרחא.** שאם צא עליה יבס אפילו צעל כרחא קנאה יורשה ומעמא לה ולכל דבר היא אשתו צהן ציאה: **אין** חייבין צים דין. להביא פר על העלם דבר: ולא

מלמד שמגרשה בגט ומחזירה. ואם רצה לגרשה מגרשה בגט ואינה כריכה חליצה: **ומחזירה.** אם רצה להחזיר ולא אמרינן מצוה רמנא רחמנא עליה ועבדה ומהשתא מיקום עליה צאיסור אשת אח. להכי כתיב ולקחה לו לאשה לכיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר: **צעל כרחא.** שאם צא עליה יבס אפילו צעל כרחא קנאה יורשה ומעמא לה ולכל דבר היא אשתו צהן ציאה: **אין** חייבין צים דין. להביא פר על העלם דבר: ולא

מלמד שמגרשה בגט ומחזירה. ואם רצה לגרשה מגרשה בגט ואינה כריכה חליצה: **ומחזירה.** אם רצה להחזיר ולא אמרינן מצוה רמנא רחמנא עליה ועבדה ומהשתא מיקום עליה צאיסור אשת אח. להכי כתיב ולקחה לו לאשה לכיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר: **צעל כרחא.** שאם צא עליה יבס אפילו צעל כרחא קנאה יורשה ומעמא לה ולכל דבר היא אשתו צהן ציאה: **אין** חייבין צים דין. להביא פר על העלם דבר: ולא

מלמד שמגרשה בגט ומחזירה. ואם רצה לגרשה מגרשה בגט ואינה כריכה חליצה: **ומחזירה.** אם רצה להחזיר ולא אמרינן מצוה רמנא רחמנא עליה ועבדה ומהשתא מיקום עליה צאיסור אשת אח. להכי כתיב ולקחה לו לאשה לכיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר: **צעל כרחא.** שאם צא עליה יבס אפילו צעל כרחא קנאה יורשה ומעמא לה ולכל דבר היא אשתו צהן ציאה: **אין** חייבין צים דין. להביא פר על העלם דבר: ולא

(א) היכא כתיבא. ע"כ. (ב) כפופת פס: לקמן טו: (ג) ל"ל לדעתך. (ד) הוריות ט. ע"ש. (ה) ויקרא י"ח. (ו) דברים כה. (ז) ל"ל פירושו. (ח) וכן פרש"י שם בקדושין להדיא והוכיח פירושו זה מכרייתא דיבמות (ט) ס"א ועוד קשה.

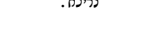
תורה אור השלם

1. ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערוהה עליה בחייה: ויקרא י"ח 2. פי ישובו אחים יחדיו ומת אחד מהם ובן אבין לו לא תהיה אשת המות החוצצה לאיש וי' יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: דברים כה ה

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה מ"א וכו' ולמ"ד ערוה גופה לא כריכא:

מוסף רש"י

שמגרשה בגט ומחזירה. מ"א מילי אשמעינן, מגרשה בגט ואינה כריכה חליצה, ואשמעינן שאם רצה להחזירה ממחזירה כשאר אשה (כתובות פב. וכע"ז לקמן ב' שם.) אין חייבין ב"ד. קרינן, אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת. ואם הווי דבר שחייבין אשם ודאי פטורין, דכתיב כשם ודאי ואם נפשו אשת וכו' אין הם ככלל נפש אחת, ועוד דכאשתו אין בהם דין העלם דבר, דמיניין אשם ודאי על המוד כשוגג (תו"ת ט. וכן המש"ח. אין מביא פר אלא על העלם דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת. אבל צמקום אשם ודאי חייב להביא אשם דין העלם ככלל נפש אחת, ולהכי שהוה לצבור דאין מביא פר צמקום אשם, אבל אשם יבא, הנשאל (ס"ח) אשם ודאי חייבין וב"ד פטורין (ס"ח) וכו'.

מלמד שמגרשה בגט ומחזירה. ואם רצה לגרשה מגרשה בגט ואינה כריכה חליצה: **ומחזירה.** אם רצה להחזיר ולא אמרינן מצוה רמנא רחמנא עליה ועבדה ומהשתא מיקום עליה צאיסור אשת אח. להכי כתיב ולקחה לו לאשה לכיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר: **צעל כרחא.** שאם צא עליה יבס אפילו צעל כרחא קנאה יורשה ומעמא לה ולכל דבר היא אשתו צהן ציאה: **אין** חייבין צים דין. להביא פר על העלם דבר: ולא